

Na tebi vse spoznavam in se čudim vsemu:
tu je brezno, iz katerega prihajam in ki vanj se vračam,
in ko umiraš, slana žeja me obišče, sladka bolečina.

Glej, kako te iščem: kot odmev svoj glas,
kot glas odmev svoj, ki ne neha
in gori mi v krvi, v moji glavi brez luči.

Glej, kako želim te: kakor pusta površina vode
svoj vrtinec, da bi jo vznemiril in da bi obstala tam, kjer vse,
kjer vse začne se in od koder ne odide smrt.

Je od kovine tvoje še kaj lepšega,
od sadja tvojega, ki se ponuja? Jaz sem ladja,
ki se potaplja in med tvojimi obalami se pozibava.

Glej te premagane in gole, toda kdo bo šel
pod slavolokom z vencem grenkih lovorik?
V tvojem snu sem tudi jaz zgubljen za vedno.

Zazrt v prostore brez meja odpiram
kos za kosom tvojega telesa, ki se več ne razlikuje
od mene v meni, le enako in enako.

Tu je še nevidna pesem, ki spreminja
vse tvoje čute v enega, drhtečega v dežju,
in nebo prekleta, ki vse rani, joče izza tvojih vek.

NARONSKA SIESTA

Ivan Slamnig

Bela majhna kolonada.
Glej od stebra k stebri se plazi
z divjimi očmi in v žoltem risovem kožuhu.
Gledam ga, ko se odlepi
od stebra, gre po čistini,
potem ga spet steber zakrije.
Glej, kako visok je, glej, kako je lep
glej, kako je divji, ah, kako je divji.
Glej, črne mu lase poglej, njegov pogled.
Kakšen Vardaeus bo,
kdo ve, katero divje pleme
Daorseus, Naresius,
Delmat, Croat
(Gledam ga in zobljem grozd
na svoji zidani terasi
ki jo obroblja bela kolonada)

Le kaj išče tukaj, Drus,
z lokom in s tobovcem
v krznenem plašču?
Prišel je, Drúsilla,
prišel je, da bi kupil
konico za puščico ali kopje
malo strupa in kaj smešnega otrokom.
Le kaj išče tukaj, Drus?
Prišel je, Silla,
po tetovirane igle
po čelado in zaponke,
prišel je, baby,
da izbere zase kamen iz fasade,
da vzame si steber iz kolonade
ki leskeče se kot bela siga,
da hišnega boga ukrade
le zato, da kaj s seboj odvleče,
prišel je da nas vse okrade
prišel je, da bi nas pobil
in kaj ga briga.

Prevedel Bogdan Gjud